

לאחר שהריח עלמו על המטה קודם שחטפוהו שיה כוח צהדיא שלא יהיה לשם מלוא רק להענוב וכיולא ואיכ אם היה מלוא לא היה זילא זה ידי חובתו ומיילא דלינו עוצר צהדיא משום ציה [ועיי' צשיק (חולין דף פ"ח) דמזבזר עס דגס דנח הוא עתקונרים דהתרחת ספק לא שמה התרחא ועיי' מזה צשיית ח"ס (זלק ו' ס"י ק"צ) צהודך] אמנס לאחר שאמר רנח זאה אומרת התוקע לשיר ילא ולא אמר בקילור דמלות אין ל"כ ע"כ הוא כדי לאשמעין דאפילו היכא דכוון צהדיא שלא לשם מלוא אפיה ילא ופריך שפיר אלא מעתה דחא לפ"ז מלינו אופן דהיטן צשמיני צבוכה ילקה היכא שההרו צו קודם שנכנס לסקוה לישן והוא קבל ההתרחא וככנס לישן ולא הוי התרחת ספק דחא אפי' אם כוון צהדיא שלא לשם מלוא כחשז כאלו כוון לשם מלוא דשכינה צמלוא לא מעלה ולא מוריד ול"ז מתרן רנח דיש הילוק צין לעצור וצין ללחא דחף דללחא גס אם כוון שלא ללחא מיי' ילא מיי' לעצור אם כיון להדיא שלא לשם מלוא אינו עוצר ועיכ אין אופן שהיטן צשמיני ילקה משום דלעולם הוי התרחת ספק ככיל ולפ"ז שפיר מתורן חא דלח מנה הרעצים צפרק אלו הילוקין שלו דגס היטן צשמיני צביכה לוקה וימלא מלקות על לאו דציה דהרמזים קיל כרנח דלעצור צעי כוונה ואיכ הו"ל התרחת ספק וכאמור :

ובדרך זה נכון לפסוקי להבין דברי הרשעים להלילו מחמתה הגאון רמ"ז ז"ל (צחירושיו שדרפס צישועות יעקב חלק א"י ס"י ק"י) צהא דק"ל להרשעים וקיי'עו דחף למיד דמלות אל"כ מיי' כוון להדיא שלא ללחא לא ילא דחף יפרכו דצרי הש"ס (צעירובין דף ל"ה ולי') צהא דהמיליא חפילין מכנסן זוג זוג וריג קוצר שנים שנים וקאמר הגמ' דפליגי אי מלוא ל"כ דחיק קצר מלוא אל"כ וגס לעצור אל"כ ולכן חקור להכניס שנים שנים משום דעוצר על כל חוקין וריג קצר דמלוא ל"כ ולכן מותר להכניס אפי' שנים שנים דלח עצר צציה צלא כוונה ולפי שיעת הרשעים וקיי'עו דחף להמיר דמלות אין ל"כ מיי' אם כוון צהדיא שלא ללחא לא ילא קשה דחף להתיק דק"ל מלוא אין ל"כ מדוע לא יחא רשאי להכניס שנים שנים ויכוון צפירוש שלא לשם מלוא חפילין ולא יעצור על ציה וכי דעל תהלת דצרי הגמ' דחמירן דלכ"צ שנת זמן חפילין הוא רק דפליגי אי מלוא ל"כ ללחא או לעצור אין להקשים לשיעת הרשעים ד"ל דחף הרשעים לא קאמר דמהני חא דמכיון שלא ללחא רק צמלוא דלח הקפידה חתורה על זמן עשיית המלוא ויכול לקיים המלוא כחיקונה צכל עת שירלס כגון צשופר דזמן חקיעתו כל היום וכן צלולב או צמלוא צזה שפיר מהני כוונתו שלא ללחא כיון שציי' כוונתו לא יעטל מלקיים המלוא אח"כ כחיקונה משא"כ צהפלין דלפי מה דקיי'מין דצנת זמן חפילין הוא איכ הרי המלוא שיהיו חפילין על רשאו כל היום ועיי' כיונהו שלא ללחא הוא מונע המלוא שצנת ההוא אין חפילין על רשאו כיון שכוון צהדיא שלא לשם מלוא חפילין צכח"ג צודאי לא מהני כוונתו נגד המלוא אצל צמאי דצעי הש"ס לחוקמי פלוגתהו צלעצור שלא צזמנו ולכ"ע השנת לאו זמן חפילין הוא וחיק קצר לעצור שלא צזמנו אל"כ ועיבר על ציה ולכך חקור להכניס שנים שנים וכי קשה טובא דחף לחיק יהיה שרי להכניס שנים שנים ויכוון צפירוש שלא ללחא ואו ליכא צל חוקין ובאן לא שייך להלק כחכר דחא השתח קיי'מין דצנת לאו זמן חפילין הוא ואמאי לא מהני כוונתו שלא ללחא עיי'ש צמה שהאריך צזה אצל לפי דצרינו סזוכרים דצרי הרשעים ככיים ואדרנח יהיה מדצרי הגמ' צזה רחיה לדינא לשיעתו של הרשעים הכיל דחיקא לעינר דחאיני דחעי' קח מדחי הגמ' להירן זה דחי שנת לאו זמן חפילין הוא שפיר יוכל לכון שלא ללחא ככיל יש להעמיס זה צלשון חקועיה דעקשיק אלא מעתה וכי וקשיית הגאון רמ"ז הכ"ל הוא צלחנה קועיה חגעי דלפי מה דחמירן דלכ"ע שנת לאו זמן חפילין

הוא ולכן חקור לפיק להכניס שנים שנים משום דקיל דלעצור שלא צזמנו אין לריך כוונה ואינו עוצר צזה צכל חוקין ככיל סהה קשה יכניס שנים שנים ויכוון צהדיא שלא לשם מלוא חפילין ואו ליכא מלוא ולא יעצור צציה ועיכ דלהמיר דמלות ח"ל כוונה לא מהני ג"כ מה שכוון צפירוש שלא לשם מלוא ואיכ היטן צשמיני צבוכה ילקה דחא לפ"ז הו"ל התרחת ודחי רכיון שקיבל ההתרחא ואמר לעפ"כ אין להסתפק עוד שחא כשתנס הענין עיי' כוונתו שכוון צהדיא שלא לשם מלוא כיון דחא לא עשה אלא צע"כ מדלח מלינו שחישן צבוכה צשמיני וחתרו צו וקיצל ההתרחא ככיל ילקה צע"כ דק"ל דחא כוון צהדיא שלא ללחא אינו עוצר והוי התרחת ספק ככיל ואיכ דק"ל דחף לחיק יכניס שנים שנים ויכוון שלא לשם מלוא חפילין ולא יעצור צציה ולכך קאמר דחמורחא כדשנין מעיקרש דלכ"ע שנת זמן חפילין הוא ואיכ ח"ל לו לכון שלא לשם מלוא דחרי הוא מנגיע צזה חיוב מלוא חפילין העיטל עליו צכל עת וצכל שעת וצכח"ג לא מהני כוונה לחיפך ככ"ל :

ועפ"ז שפיר יחך דצרי הרשעים שחמתו הכל עליו וצרחשם הפני יהושע צמה שכי (צסוף פ"ק דצרכות) לענין פתח דרעתח דחונרר וכי דמט"ה לא ילא הו"ל וכוון צהדיא לשם דצר חחר וחקשו עליו דמשמע חסיגיא (דריה עס) דחף כשכוון להדיא שלא לשם מלוא הוי מלוא והחריכו החחרוכים צזה אצל לפי'ש שפיר יחכן דהרשעים נקיע חסיגיא לפי חאוקימתח חגעי (דעירובין עס) דמזבזר עס דחכי מחחורחא וכאמור :

וממילא מחורן ג"כ קועיית החחרוכים (וצמחכ"ת כעלם מהם שצכר העיר צזה חסיג"ג צעשין מיד) לשיעת הרשעים דצכוון להדיא לשם דצר חחר לא הוי מלוא דקשה עליו מש"ס (סוכה דף מ"ב ע"א) דמקשה הגמ' רחא מדאגציה כפיק ציה וסולכרו חצי ורנח לשנות כשהפכו או שנטלו צכלי ולפי דצרי הרשעים מדוע לא קאמר כגון שצשעש שהצניה כוון להדיא שלא ללחא צו עדיין והחריכו המהצרים צזה אצל לפי דצרינו הכיל שפיר יחכן דחצי ורנח חזלי צזה לשיעתם דחס צעלי חסיגיא (דריה עס) דמשמע מדצריהם דקיל דחף כשכוון צהדיא שלא ללחא הוי ג"כ מלוא ככ"ל ולכן הוכרח חכא שפיר לשנות דמייירי שלקחו צלופן שלא היה הלקיחה כרת דחא היה הלקיחה כהלכתו צודאי מדאגציה כפיק ציה גס אם כשכוון צהדיא שלא ללחא צו וכאמור :

ומה חמיר הענין צזה לתרן גס שיעת חמזים שחמתו עליו כל טושאי כליו צמי'ש (צפרק צי גאלכי שגגות הלכה י"י) ה"ל חמוליא חת הלולב צייער הרשון של חג שחל להיות צצנת כדי ללחא צו והעצירו ד' חמות צריה צשוגג פטור שהרי צרעות חוליא עכיל וחמתו עליו מדוע לא שעהיק דצרי הגמ' דמייירי כשהפכו או שהוליאו צכלי כמי'ש צמי'ש עס ולפי דצרינו שפיר יחכן דהרמזים הצין דחף דחצי ורנח קיל כן דמייירי כשהפכו או שהוליאו צכלי ככ"ל חס לשיעתם חזלי ככיל אצל לדינא לפי חאוקימתח חגמ' (צעירובין עס) דחא כוון להדיא שלא לשם מלוא לא הוי מלוא ככ"ל ח"ל לשנות דמייירי כשהפכו או שהוליאו צכלי חלל כיון שהוליאו כדי ליקך אצל חכס ללמדו חיק לנענע הרי כיון שעכשיו חינו רולא ללקחו למלות חלל כשידע חיק לנענע ומיילא שלא ילא אף כשמגציהו וכאמור ידירו הדוע"ת :

סימן מ"ו

כבוד הרב וכי :

דצדר שאלתו צענין כשתתיה וכי

תשובה

דנה רחיתי דצרי חסיג וכי וחס ככרים ופשוטים והחריכות

זוה הוא אך לעותר וגם צוה שהשמיט התנאי שהלריך הניצ
 להסניעו שלאחר שהתפרח יתן לה ג'ם הלך אחו וכע"פ עין
 לדומיר בשו"ת ר"ח (בחי' חלק ח"ט ע"י) דחומיר שהמלא
 סוכניי זה בעין השנועה הוא חומיר רח"י לירי קולח צומה"י
 שהשנועה קל צעירי צ"ח וכי רבי לחוק הענין בשאר חיזוקים עיי"ש
 ונח"ט גם צ"ח כשיהן כחוב ותוסם על זה בכל חוקק ועח
 שהח' מתיי' ח"ט ליתן אח"כ ג' כשהיה רח"ה לקבל קני
 זהכי ולאשר הכי מ"ח את האצרך הזה המופלג ה"ח הכי
 צמח כי גם כלל שנועה צדחי יק"ס הנעמחו:

והנה לפי דברי אדומיר זללה"ה שם שכי צעמם שלריכין
 התרה ממאה רבנים מג' מדינות דוקא הוא משום דלין
 כל דעות בני אדם שוות צמחגו וטעמם וגופם ודעתם ואם
 צמ"ה זו כראי להם צמחגי ועצמי גופם ודעתם שא"ח לרור
 עם אשה שמתחה ועצמי כך חולי הוא עמדי"ה ששם טעמי
 חכמים צמחגים שוכים ולא צע"ל זה יוכל ליקח אשה אהרת
 ולצטל התקנה אולם צ"ח ג' מדינות מסכימים שא"ח לרור
 עמה אז יתירו לו עיי"ש הנה לכאורה צבוק דח' שנסחגעה
 ציותר עד שמתה פנמים שצרה חלומה ועשהה דברים משוגעים
 ציותר וכמה פעמים קרעה מלצושה וכיולח דברים זרים ומחילים
 השומע ומזנן שאין שום צרה צעולם שיאמר שיהיה מליאות
 צעולם לרור עם משוגעה כזו לכאורה זה ח"ל להיות המאה
 רבנים מג' מדינות דוקא אולם הנה יתן ש"ש דעת הספרים
 שלריך הצעל להמתין עד שיצבר לפי צ"ד יומחין ומפורקים
 שלא יועילו לה רפאות העלה ואף שהג"ק צעל השו"י ח"ל
 שחדשות (יש חלק ח' מהח"ט) כי שאין לחוש לדבריהם ח"ל
 שם דמחחר שזה שנה ומחלה שאינה צדעהה אם טוען שא"ח
 לו להמתין עוד יש להחיר לו ע"י מאה רבנים לישא אהרת
 ח"ט שחפ"ר שהתפרח זו אח"כ וגדולה מזו כי צת"י ריב"ש
 (ק"י קכ"ו) ודרך צמח ישראל הלכיעות לקצול דבר זה וכי
 אף חמסם אם היא האמץ לצנה ולא תילח לזיות עמו עוד אין
 חוקי"ן אוחו וכי ריול"ח יתן כחונה עכ"ל וכ"ש יק"ו צד"י
 עכ"ל הל"ל ומעשה מונן סיט"ז דגם צנסחגעה ציותר כבון צ"ח
 אף שצענין גוף ומדרגות השגנון ח"ל אומחין דעת מחכמי ג'
 מדינות שאין זה שום לך הכרעה שיהא מליאות לשום אדם
 צעולם לרור עם משוגעה כזו עם כל זה עדיין לריכין הסכמה
 צהכרעה הדעה אם לריך להמתין עוד שמה התפרח ולזה לריכין
 חכמים צעלי אומח"ח צעל הישר ע"כ ומילח מ"צן דגם לעמן
 זה לריכין שיהיה מג' מדינות דוקא וצנן הנה צ"ח שהוא יותר
 מג' שרים שהוא משחגעה ציותר והוא לא ק"ס פו"ר וגם חומ"ר
 שהורי עזירה שקטים מעזירה ר"ל וגם הנה ח"י האשה
 החלמין עד עתה והיה עמה ח"ל הרופאים הגדולים צפעטו
 וישנה שמה זמן רב וגם עשו עוד יותר ממה שאמרו הרופאים
 ושאר חכמים צקיאים ולאחר השתדלות הרבה שנקטו יתר על
 כחם הצ"ח מדעתם כי לריך הוא יגיעם ואצרו כואם והתפסרו
 מדעתם השלמה עמו כי הצ"ח שליחם הוא כל השתדלות
 שנוטים לעגנו עוד ע"כ דעתי מסכמה לדעת הרב הג' וכי
 סיכולין להחיר להצרך וכי לישא אשה על אשתו צאופן שסיכמו
 לזה מאה רבנים מג' מדינות דוקא וכאמור:

שלא טרע להרבים כלל מי הוא ומה שמו ועצמי ומח"ט
 ואף יוכלו להעיר ולהחיר שהא"ש הזה ח"כנו יכול לרור עם
 אשתו הלא אם לא ידעו כלל מי הוא ולא ידעו על מי שפסוד
 ומה אה"י ומה לריך ק' רבנים מג' מדינות לידע טעמי ומח"ט
 ה"ל. והגע עלמך הכי מח"י אם יארע צעיר אחת שנסחגעה
 אשה ח' שילך הצעל לצימח"ר ש"ש שם ספרים הרבה ריבה
 על השלחן ספרי ש"ח מגחוי ארץ שמתירין למי שנסחגעה
 אשתו ש"ש אשה על אשתו והרי יש לו ק' רבנים שמתירין לו
 לישא אשה אחרת ח"ל דע"כ כדאמך שהתקנה היתה שלריכין שהקי'
 רבנים יסקילו צפלק שכלם ואומחין דעתם שפלוגי צן פלוגי ח"כ
 יכול לרור עם אשה זו ששמה פלוגי זה פלוגי מחמה שנועה
 וכאמור:

עוד זה לריך למודעי שקק צמח"י זה הכי צלרופ"ה להחיר
 שהמאה רבנים דג' המדינות יהיו מהרבנים היראים
 ושלמים לדי ולחורתו ולא מחותן הרבנים החדשים הקעמי"א ריב"ש
 והל"א ח"ט ע"ן אשר חדשים מקרוב צ"ח צעומ"ר כי הלא יודע הוא
 מדברי הסומ"ע (צמ"ט ק"י ג' ס"ק י"ג) שדעה הצעה"י הוא
 להיפק מדעת התורה ואם הצעה"י היראים ח"י ולפעמים
 קוצנים עתים לחירה דעתם הפשוטה הוא להיפק מדעת התורה
 מה כאמר עוד לחותן הרבנים שצומח"ר ה"ל צעומ"ר שנקשקש
 צקצם רוח השדעה דעת זרות ונפקדות שז"א היפק מדעת
 התורה שמוקצ"ל צידינו צקצלה מהר ק"י ואיככה נוכל ללרך
 דעתם למי"ן המתירין הלא דעתם זרה לדעת חוק"ק. וכחן
 להחיר ע"י. ירדו חדו"ח:

סימן מז

שו"ת להאי לירבא מרבנן וכו':

דתשו' יקראו אשר העיר על ספרי דרכי השו"ת צמ"ש (צ"י)
 ל"ז ס"ק קפ"ד) צד"ן צוע"ל כנגד פ"ח רח"י ש'
 צכ"ס חורר"א פ"ח רח"י וצ"ח רח"י ש' צוע"ל ח"ס זה כנגד זה אין
 לחסור דלין לחוש שהעיר"ח חקק"ו הצוע"ל דלי שייך חש"ש זה
 רק צע"י ח"ט או ח"ט זה כנגד זה כיון שש"ס מחכמות
 ומחברות כל ח"ח ורוחק"ת ח"י ע"ש"כ כשהעיר"ח הוא צכ"ס
 של חורר"א שאין ח"ס מחכמה ומחכמה צפ"ע רק הוא דצוק
 ציחד עם חורר"א אין חש"ש ח"כ"כ ואין לחוש ומע"כ פקפק
 ע"י דנה צזה יש חש"ש משום שצד"ה פנמים חורר"א יולח
 מח"ס כמ"ש צדרכי השו"ת (ק"י ל"ה ס"ק קכ"ח וכו') ל"ט
 ס"ק קל"ט) צ"ס השמיה והר"א ח"כ יש חש"ש שצעהה שח"ל
 מח"ס וח"ח ליכנס תהחך צהעיר"ח ותקק"ו הצוע"ל והצי"ח
 סמוכין לדבריו מדברי ס"י זכ"ר לצד"ה (צקוקערס יוסף דף
 כ"ט סוף ע"ח) שהעלה עריפות ח"ט נמ"ל צוע"ל צריחה
 צמקומות שמתק"רין שם כש"צוק"ה לגמרי ההכר צמ"ח (ק"י ל"ט
 ס"י ו' ח') דהיינו כש"ש צוע"ל חורר"א צשור"ה או צמק"ס
 שהחיות סמוכות לגרבה או צנגי"ת החיות או החיות סמוכים
 ודוקים להדופן שם שאק"ר משום שמתחכ"ה הצוע"ל שם מחמה
 הדוחק ש"רין צוע"ל כנגד פ"ח רח"י ש"פ"ו לקק"ו הצוע"ל
 עיי"ש הרי דע"פ שאין ח"ל שצנגדו מחכמה כלל רק שהריחה
 שזה הצוע"ל לצד מחכמה ח"פ"ה חיי"ק לח"כ ה"י צ"ח
 אין להקל עכ"פ. ח"ט יר"י כ"י שלא לצד ממוכ"ס של ישראל
 צח"ס הכי להדיעו שגם השו"ת מלאכר"ח אשר הוס"ף ח"ט מרעהו
 עריפות החכ"ר לא היה זכ"ר לצד"ה צמח"י דין מפר"ש
 צשמ"ח (שם ס"י ע"י) ודברי חז"ל ח"ל רח"י ח"ר שצ"ח
 הדפקתי ח"ט רכי השו"ת ורשמתי אח"כ דבריו צגליון שם
 (ס"ק כ"ו) (כאשר רשמתי צמח"י כנה חידושים ותקונים והערות
 וצדעתי לקצו"ה ח"ט ח"ט) והכ"י להעתיק לשו"י
 צגליון שם לאחר שהצ"ח מרבי השו"ת ח"פ"י ח"ט הצוע"ל
 יחידה עומדת צהריחה צעוק"ס סמוכה לשד"ה לא חמ"רין